

Nro. I.

GAZETA LWÓWSKA.

*z Lwowa dnia 2go Kwietnia 1811. Roku
we Wtorek.*

Dnia 25. p. m. JP. Jan Michał Wittenbau w Mieście Dingelfing w Bawaryi roku 1711 urodzony, mający teraz lat 100, a J.Pani Franciszka z Czarneckich Wittenbau w Nowém Mieście roku 1723 urodzona, mająca lat 88. odebrali powtórne błogosławieństwo ślubne w Kościele XX. Dominikanów, w przytomności Familii i wielu widzów. Szanowna ta para żyje iuż z sobą lat 70.

z Wiednia dnia 24. Marca.

Dziś z rana przybył tu Szef Szwadronu Nobelleau, Adiutant komenderującego w Strazburgu Jenerała Dywizyi Desbureaux, wysłany kuryerem z tą wiadomością:

Odpis depezy telegraficzney z Paryża dnia 20 Marca 1811, nadeszły tegoż samego dnia o godzinie 1 po południu do Strazburga.

„Administratorowie Lénii telegraficznych, do Dyrektora Telegrafów w Strazburgu. „

„Najiasnieysza Cesarzowa Francuzów, dziś z rana o godzinie 9tęj szczęśliwie powiła Syna. Doniesł WMć Pan o tém władzóm cywilnym i woyskowym. „

Kuryerowie prosto z Paryża wysłani, zapewne dopiero po 48 godzinach, obszeraięszą wiadomość o tém nadér przyjemném zdarzeniu przywiozą.

Ceny żywności nieposzły w górę, owszem spodziewamy się, że wiele rzeczy znacznie stanieią.

Wiadomość w zagranicznych gazetach niemieckich zawarta: iakoby na o-

soby za fałszowanie bankocetłów areztowane iuż wypadł wyrok, iest bez fundamentu.

Pogoda iest bardzo piękna. Zaczynają iuż naymować wieyskie pomieszkania, lecz dla wielkiey liczby osób naymujących, czynsze znacznie w górę poszły.

Mówią że Cesarzowa Jeymość częśc lata w Döbling przepędzi. Kurs na giełdzie z dnia do dnia się polepsza.

dnia 25. Marca.

Przeszłéj nocy przybył tu z Paryża o 12. godzinie Cesarsko - Austryacki Mator Baron de Tettenborn z potwierdzeniem téy nadér przyjemnéj wiadomości, że Najiasnieysza Cesarzowa Francuzów szczęśliwie powiła syna. Opuscił ón Paryż 20 b. m. to iest w dzień rozwiązania Cesazowej Jmsci, o godzinie 2 po południu, a zatém odbył tę daleką drogę wczterech dniach i 10 godzinach.

Podług doniesienia iego, Cesarzowa Jeymość miała bardzo szczęśliwy półóg Nowo narodzony Xiążę iest bardzo mocnym izdrowym, i miał podług zwyczaiu w Francyi, w wieczor tego samego dnia którego się narodził chrzest z wody otrzymac. Uroczysta zaś ceremonia chrztu dopiero za sześć niedziel w kościele Metropolitalnym nastąpi.

Dziś z rana przybył tu także Cesarsko - francuski goniec gabinetowy, z temiż samemi wiadomościami.

z Paryża dnia 11. Marca.

Dnia 9 Marca Cesarz Jmc był na radzie akademicznój. Dnia 10. przyjmował Cesarz Jmc w sali tronowój cztery Deputacye, które adressy od Kollegiów obierczych złożyły. Monarcha odpowiedział deputacyi Departamentu Genuy: „Moje ludy Departamentu Genuy, znają moje przywiązanie powzięte ku nim w pierwszój zaraz chwili, w którój na czele woysk moich we Włoszech stanąłem. Mogą się tém słusznie pochłubić, że mi zawsze wiernemi były i większą przychylnosc ku mnie wtenczas okazywały, kiedy się szczęście moiego oręża wahało. Teraz dostarczają one moim eskadrom wielką liczbę matków, okotorych gorliwości i dobrym duchu, odebrałem z naywyższą radością od moich Admiratów przesłane mi donfesiunia. Bliskim już jest ten moment, w którym będziecie mieli sposobność, przewyższyc tę sławę którą sobie wasze naddziady po wszystkich brzegach szródziemnego morza ziednali. „Deputacyi Departamentu Marengo odpowiedział: „Dziękuję wam za uczucia mi oświadczone. Wielkie roboty, które od dziesięciu lat w Alessandryi uskutecznić kazę, czynią to miasto naymocnieyszem w Europie; polegamy na wierności i odwadze moich ludów w Departamencie Marengo. „ — Deputacyi Departamentu Tarny i Garonny odpowiedział: „Mile przyjmuję uczucia, które mi wynurzacie, znając ich szczerość. W czasie ostatniój moiej podróży byłem ze wszystkiego kontent, co w waszych pięknych okolicach, osobliwie w moim dobrém miescie Montabau widziałem. Nie powątpiewaycie nigdy o moim ku wam przywiązaniu. „ Deputacyi Departamentu Vendée odpowiedział: „Wszystko co mi w waszój adressie mówicie, czułem podczas moiej ostatniój podróży w kraju waszym. Widok, który mi miasta i wsie wasze w dziesięć lat po wojnię sprawiły, był okropnym. W trzech częściach swiata prowadziłem wojny i mam prawo do

wdzięczności narodów, które zwyciężyłem; bowiem w sześć miesięcy po ukończeniu wojny, nie było iéy ani śladu na ich ziemi. Uczucia, które mi okazały moje ludy departamentu Vendée, poruszyły mnie. Słusznie polegają na moim ku sobie przywiązaniu. Sprawcie to, ażeby ślady naszych domowych nieszczęść prędko zniknęły. Podałem ia tego roku końcem wspierania was w tym zamiarze, nowe szrodki mojemu ministrowi spraw wewnętrznych. Uprzątając rozwaliny, budując wasze domy, myślcie sobie, że mi tém wielce przyjemną rzecz czynicie, i że tym sposobem pewnie zyskacie moje upodobanie. Jak znowu tutaj przybędziecie, powiedzcie mi, że wszystkie wasze miasta i wsie zgruzów wydobyte i na nowo pobudowane zostały, i że moje ludy w departamencie Vendée tak mieszkają i żyją, jakim urodzajność ziemi dozwala. „

Książę Wice - Król Włoski przybył dzisiaj do tuteyszój stolicy. Dnia 13. przybył tu Książę Borghese, Gubernator generalny Departamentów zaalpejskich.

Wyrok Cesarzski przepisuje sposoby ściągające się do poprawy chowu owiec i rozporządza założenie 60 owczarni z baranów Merinoskich. Dozór nad temi owczarniami będą mieli czterej Inspektorowie generalni i ieden Podinspektor w każdym powiecie.

z Włoch.

Dnia 21 Lutego przybito w Tryeście na giełdzie rozporządzenie Cesarzskie następującój treści: Gdy C. K. dekretem pod dniem 27 Listopada 1810 miastom Tryest i Fiume na przyszłość ieden tylko skład (*Entrepot réel*) jest dozwołony, zatém z 1szym Marca 1811. te wolności ustają, których te obydwie porty dotąd używały, a miasto tego Taryfy do terażniejszego obwieszczenia przyłączone, moc swoią mieć będą. Zaleca się zatém stanowi kupieckiemu Tryestu i Fiume, aby poczawszy od dnia 1. do 15. Marca dokładną konsygnacyę wszy-

skich towarów u siebie znajdujących się, bez względu na to, czy one są własnością jego czy dobrem komissowem, podał, i przytém się oświadczył, czy je za złożeniem Taryfy na sprzedaż chce zatrzymać, albo też w ciągu miesiąca Marca wodą lub lądem wyprowadzić. Wostatnim przypadku towary te, dopóki wywiezione nie będą, w urzędzie celnym złożone zostaną, i zapłaci się od nich tylko zwyczajną należytość za wagę. Po upłynieniu wyznaczonych dni 14 przedsięwzięta będzie rewizya domów, a z towarami utajonemi podług wszelkiéj surowości praw postąpi się. Z końcem Marca lénie celne około miast Tryestu i Fiume rozciągnięte, zniesione zostaną, a miasta te będą mieć wolny handel z prowincjami illyryjskiemi.

Publiczne doniesienia z Wenecyi zawierają w sobie listę statków, które w przeszłym miesiącu Lutym do portu tamiecznego zawinęły i z tegoż wypłynęły, na dowód, że stan Kupiecki w Wenecyi, nie zraża się w swojej zwyczajnej czynności niebezpieczeństwami, którymi mu Kapry Angielskie na Adryatykiem zagrażają morzu. Liczba przybyłych statków wynosiła 315. tych zaś które wypłynęły, 268.

z Warszawy dnia 26. Marca.

Dzień 19 Marca, iako dzień Jmienia JO. Xięcia Jmci Poniatowskiego, Ministra Woyny i naczelnego Wodza Wóysk Xięstwa Warszawskiego uroczystie przez Woysko był obchodzonym. Załogi wystąpiły wszędzie pod broń, a chcąc uczcić rocznicę Jmienia Wodza swojego, czyniły rozmaite obroty wojskowe. Wszędzie jednogłosne rozlegały się okrzyki: *Niech żyje Xiąże naczelnny Wodz!* Żołnierze dostali podwójne racye; Oficerowie zaś wszystkich Korpusów Woyska Xięstwa Warszawskiego, dali w Warszawie, dla JO. Xięcia naczelnego Wodza w Salach pałacu niegdys Brühlowskiego, wspaniały Bal, na którym się prócz wielu Dam Jeneratów i Ofice-

rów, oraz osob stanu cywilnego, i żołnierze zastużeni, a za swoją waleczność w różnych mieyscach Krzyczami legii honorowey i narodowemi ozdobieni, znajdowali. JW. Jenerał Brygardy Biegański w Krakowie, a JW. Jenerał Dywizyi Kamieniecki w Lublinie, dawali równie dnia tego wielkie obiady, na które Władze wojskowe i cywilne były zaproszone, gdzie z radością toasty za zdrowie naczelnego Wodza spełniano.

Ogłoszono tu dekret Jego Król. Xiążęćcy Młosci, dnia 28 Lutego b. r. w Dreźnie wydany, przepisujący procedurę sądową w sporach, iakie między skarbem Xięstwa Warszawskiego i dłużnikami, o należność kapitałów konwencya Baiońską ustąpionych, zachodzą.

z Londynu dnia 5. Marca.

Mówią tu, że Kanclerz skarbowy chce wziąć 300000. rewersów skarbowych i te na wsparcie naszych domów handlowych obrócić. Lecz wątpią, żeby ta summa wystarczyła, ponieważ kilka jest takich domów, które wiele martwych kapitałów posiadają, i z których każdem 3. do 400,000. Funtów Szterlingów potrzebuje, ażeby mógł dalszy handel prowadzić.

z Petersburgu dnia 2. Marca.

Jego Carewiczowska Mość Wielki Xiąże Konstantyn pojechał do Finlandyi. W kilku dniach spodziewamy się Jego powrotu.

Ceny surowey baweiny znacznie poszły w górę; od roku dwa razy prawie, tyle co dawniey za baweinę płacić musimy. Z powodu obfitego przeszłorocznego żniwa, zboże wszędzie bardzo jest tanie.

Ceny cukru spadły na giełdzie tutejszey. Przed kilkoma dniami na publiczney licytacji pud rafinowanego cukru, po 62 Rubli sprzedawano.

z Jass dnia 13. Marca.

Dywizye 12ta 7ma i 18ta wóysk rosyjskich są w poruszeniu. Ciągną ku Kamieńcowi podolskiemu, Hetyniowi i Mohilowu.

Dnia 2. Marca o godzinie 7. zrana, straż z 20 ludzi złożona, tudzież policya Agi Jordaki Balsch, otoczyła dóm Spatara Jordaki Katardschin, którego natychmiast aresztowano, i pod mocną strażą woyskową do Teraspola naprzeciw Benderu zawieziono. Familia jego opuściła ten dóm, który przez cesarsko-rossyjskiego Policmajstra i Agę Jordaki Balsch został zapieczętowany, papiery zaś aresztowanego, Senatorowi Millasiewiczowi oddano.

Dnia 17. Marca.

Przechodzi tędy 11. 12. 15. i 18. Dywizya Wóysk rossyjskich. Woyska te przybywają zawsze z rana, a nazajutrz wychodzą.

Wywóz srebreny monety pod ciężkimi lecz nieoznaczonymi karami jest zakazanym. Zakaz ten dnia wczorajszego publicznie ogłoszono.

Dnia 14. b. m. przydano straż kilku Biskupóm i Igumenóm (Przełożonym-Klasztorów) których liczba 13 osób wynosi, a inni Xieża pójdą na ich stopnie.

Powód do tego był ten, że niechcieli podać Metropolicie Gabryelowi, Wykazu dochodów i wydatków swoich.

Jenerał Kamenski naczelny wódcz wóysk rossyjskich w Moldawii, jest bardzo niebezpiecznie chorym. Generał Leytnant Langeron objął tymczasem komendę i dzisiaj już ztąd odiechał.

Dnia 14. b. m. przejeżdżał tędy Adjuwant Imperatora Jmci rossyjskiego w towarzystwie trzech Feldjegrów, do Bukarestu.

Rozmaite Wiudomości.

W Raryzu znajdował się od lat 6. w instytucie głuchoniemych Pana Sicard, młody 15toletny Szwaycar nazwiskiem Grivel, z urodzenia głuchoniemy. Dziecie to okazywało wiele talentów, a Sicard poczytywał go za najlepszego swego wychowanka.

Pan Fabre d'Olivet uczony paryzki, ulęczył tak dalece tego głuchoniemego.

iz ten będąc dnia 3. Lutego w Kalwiskim Kęściele naraz zawołał: „Dziękuję Bogu, że mi powrócił słuch i mowę. Szrodki któremigo Pan d'Olivet ulęczył, nowszym lekarzom zupełnie są niewiadome. Znalazł on je w pismach starożytnych ludzi, którym one a osobliwie Egipcyanóm znane były. Dnia 7. Stycznia zaczął d'Olivet młodego Grivel lęczyć, dnia 9. rozwinął się w nim organ słuchu, dnia 11. rozwiązał się mu język, a dnia 13. Lutego wymówił powyższe pierwsze słowa.

Jeneralny Gubernator Gdańska skazał kapitana okrętowego Meusing z Bremy, tudzież kapitana okrętowego Croon z byłego Krolewstwa holenderskiego, na 150-dniowe więzienie w Twierdzy Weichselmünde za to, że chociaż od tamtejszego Komendanta do wywieszenia bandery francuskiéy byli wezwani, jednakże dawną swoją wywiesili banderę.

Kurs Monety w Lwowie dnia 1go Kwietnia 1811.

<i>Dukat holenderski</i>	8	Z. R.	45	Kr.
— cesarski	8	—	30	—
<i>Szuffryn</i>	25	—	—	—
<i>Talar niderlandzki</i>	4	—	—	—
— Pruski	2	—	42	—
<i>Rubel rosyjski</i>	2	—	2	—
<i>Moneta konwencyonalna za 100</i>	—	—	172.	—

Kurs Wexlów w Wiedniu dnia 23go Marca 1811.

<i>Amsterdam za 100 Taler. Kurant, R. Tal.</i>	256	2	miesiące.	
<i>Augsburg za 100 Z. R.</i>	(163 1/2	Uso.		
	(161 1/2	2	miesiące.	
<i>Hamburg za 100 Tal. Banco R. Tal.</i>	243 1/2		6 niedziel.	
<i>Medyolan za 1 Floren Soldi</i>	—	2	miesiące.	
<i>Paryż za 1 Liwer Tournois, krayc.</i>	39	7/8	2	miesiące.

<i>Dukat holenderski</i>	7	Z. R.	30	Kr.
<i>Cesarskie Dukaty</i>	7	—	37	—
<i>Szuffryn</i>	—	—	—	—
<i>Talary niderlandzkie</i>	—	—	—	—
<i>Moneta konwencyonalna za 100</i>	—	—	157	3/4

GAZETY LWOWSKIEJ.

I.

Źródła mineralne w Krynicy. *)

Źródła mineralne w Krynicy, przed wiekiem iefzcze, dla uzdrawiający mocy swoięy, w znakomitey były wziętość. Należały one zanim Galieya pod Austrii przeszła panowanie do Biskupów Krakowskich, potem zaś przez Józefa IIgo funduszowi religii darowane zostały; lecz pod zarządzaniem obywateli tych posiadaczów do takiego stopnia podupadły i tak dalece poszły w zapomnienie, że ie Rząd przed sześcioma lub ośmioma laty, wraz z małym domem o trzech izbach, i niektórymi do tegoż należącymi gruntami, za 230 Zł. R. mógł kupić.

Od tego czasu stały się te źródła celem szczególny bacności i staranności Rządu. Po kilkakrotnem rozpoznaniu źródołów, wyznaczył Rząd Galicyjski Kommissyę, która z wszelkiemi wadami kąpieli téy obeznawszy się, na poprawianie dróg i mostów do miejsca wiodących, na wystawienie dostatecznych budynków mieszkalnych dla pomieszczenia gości, na skuteczne zabezpieczenie źródeł od zamulenia lub mętności, na ustanowienie lekarza w kąpielach, a nakoniec, na gustowne upiększenie całego

miejsca, wnioski swoje podała. Wnioski te tak ochoczo zostały przyjęte, że teraz kąpiele mineralne w Krynicy, więcéy niż do dawnęy wziętości swoięy przywróconemi się bydź zdają, i w poczet nayznakomitszych kąpieli Monarchii Austryackięy wstepują.

Dwoie źródeł w Krynicy, z których jedno do picia jest używanem, z drugiego zaś woda na kąpiel się bierze, leżą zaledwie na 10 kroków od siebie odległe, w ciasny dolinie; która z strony północno zachodnięy, do strony południowo wschodnięy się ciągnie.

Potok lesny oblewający tę dolinę, z powodu czasowych gwałtownych wylewów swoich, niebezpiecznym był dla tych źródeł, póki ich wysoka i szeroka grobla od pochyłości góry usypała, przeciw niemu bronić niezaczera. Grobla tą ciągnie się naksztalt drogi aż do wsi Krynicy, i gościniec związkowy między nią i kąpielami stanowi.

Wieś ta wielkością swoią tak znakomita, lecz prawie niczém iak tylko chałupami drewnianemi zabudowana, długi czas jedynym i lichym dla gości do kąpieli przybywających, była przybytkiem. Kto podług zwyczaju szlachty, polskięy własny z sobą niemiał kuchni

*) Wyszło w Wiedniu w roku 1807 w ięzyku niemieckim i francuskim małe pismo o tych źródłach, przez P. Schultes Doktora Medycyny, i bylego Akademii Krakowskięy Profesora wydane; w którym z rozkazu C. K. galicyjskich krajowych Rządów, rezultata postrzeżeń i doświadczeń swich względem części z takich się te mineralne wody składają, tudzież względem uzdrawiający ich mocy, podał do wiadomości; oraz krótkie topograficzne kąpieli tych dał opisanie; które, wiele życzeń o popieranie wzrostu tego powszecknie użytecznego instytutu, ale bardzo mało uwag nad tém, eo w tym celu już uskutecznióm zostało, w sobie zawiera. Miałe to jest zatém zawiwienie, że w krotkim trzech lat przeciągu, wszystko to, do czego te życzenia zmierzają, nietylko do skutku jest przywidzionem, ale ia nawet z wielu miar przewyższa.

mało znalazł sposobów do dogodzenia nayneaglejszym potrzebóm życia; a towarzyskie zabawy dla braku przyzwoitego na nie miejsca, rzadko kiedy między gośćmi do skutku przyjść mogły. Wzyskiemu temu teraz, wystawieniem obszernego gościnnego domu o trzech piątrach i wielkiéy oberzy z salą, w której więcéy iak sto osób mieścić się może, zaradzono. Do tychże przytykają trzy budowle do brania kąpeli przeznaczone, a w każdéy z nich iest około 24 przezstronnych i wysokich na kąpiel urządzonych łazienek.

Goście, których stan zdrowia szczególnie picia wody mineralnéy wymaga, spostrzegają u schyłku góry, z której te uzdrawiające wytryskuie źródło, na kolumnach wspartą altanę, do której przed upałem i słońcą schronić się, i wypocząć mogą. Nad źródłem zaś częśc pochyłości góry iest zrównana, i powabny ogród na niéy założony; na koniec cała góra na kręte wygodne ścieżki poprzeciuana, które aż na szczyt onéy wyprowadzają; z każd otwarty i wspinały widok nazdroiową dolinę, na ciągnące się poboczne łańcuchy gór, i na niektóre poprzecne doliny, za tę nieco utrudzającą przechadzką, obficie nagradza.

Rząd krajowy w troskliwości swoiéy niezmordowany, obiecuie w tym roku kazać wystawić drugi ieszcze dóm gościnny, oraz nową obszerną salę i kasyno; a tak te uzdrawiające zdroie, staną się śródkowym punktem amfiteatru budowli, które wzysknie różnym potrzebóm gości do kąpeli przybywających, bezśrednie są poświęcone.

Byłoby niewdzięcznością, żeby tu niewspomnieć imienia męża, który rostopném swoiém obięciem rzeczy, gustém i czynném kierowaniem, zamiary krajowego Rządu osobiście popiera. Jmć Pan de Burgaller Adiunkt Kameralny, przyiał na się włożone w téy mierze obowiązki, a ten nowy twór, którego doskonałość — zważając na pospiech z iakim przyszedł do skutku — stać się prawie zagadką, pięknym pomnikiem gorliwości iego zostanie. Prócz tego

i ta ieszcze kąpielóm tym sprzyia okoliczność, że osobistą przytomnością JWgo Gubernatora Hrabiego de Goels zaszczycone zostały; który o zdatności tego miejsca do rozmaitych popraw przekonawfzy się, dał nadzieię; że Rząd krajowy ciągłą staranność o wydoskonalenie instytutu tego mieć będzie. Wtęy tedy myśli gościóm mającym kąpiele te biorącym, którzy dla pobliskości mieszkań swoich kilkakrotnie do roku używać ich mogą, place na wystawienie własnych domów, bezpłatnie ofiarowane zostały. Wielu przyjaciół wieskiéy natury z tego iuż korzystało; i spodziewać się należy, że miejsca kąpiele te otaczające, za lat kilka mnóstwem nowych i gustownych domów prywatnych, upiękzone będą.

JP. Schultes Doktor Medycyny, kwaśnym i cząstki żelazne w sobie zawierającym zdroiom Krynickim, co się tyczé skuteczności ich w chorobach, które z osłabienia mocnych części ciała, lub z wielkiéy drażliwości nerwów pochodzą, naybliższe miejsce po sławnych kwaśnych zdrojach Pymontskich i Spaaskich naznacza; w całej Monarchyi Austryackiéy, iednoby tylko źródło Rohitsckie w Styryi, o pierwzeństwo z niemi dobić się mogło; wzysknie wody kwaśne w Węgrzech, iakoto: w Bardyowie, w Langenau, w Neulublau i inne, niemaia tyle węglowego kwasu i cząstek żelaznych, co zdroie Krynickie. Woda z samego źródła czerpana, iest nayskuteczniejszą, nim kwas wyparuie i żelaza na dół niespędzi; lecz ponieważ znaczny ma w sobie stopień zimna, zatem ią z ostrożnością i pomiernie pić trzeba. Jeszcze iéy dotąd w zaszpontowanych kąpielach mało co rozsęłano. Doktor Schultes radzi, żeby na to umyślnie fabrykę naczyń założyc, do którejby materyał, glinę, piasek i gips, blisko Krynicy znaleźć można. Kwaśna woda Krynicka na kąpiel zagrzana, naturalnie że naywiększą częśc osobliwéy skuteczności swoiey utracą; lecz gdy ciepłe kąpiele do naydzielniejszych śródków wzmacniających léków należą, zatem iéy w tym

przynajmniej względnie, korzystnie używać można.

Do skutecznego używania wód mineralnych, rada i przewodniczenie rozumnego, z własnościami wody, skutecznością i jej, i klimatem okolicy doskonale obeznanego lekarza, nieodbycie są potrzebnymi. Najjaśniejszy Pan raczył zatem wstawionego w Wiedniu z sztuki swojej lekarza Garland, lekarzem przy kąpielach krynickich ustanowić; jest to mąż światły, który gościom do należytego używania wody troskliwie i gorliwie przewodnicząc, do wzrastających wziętości tych nowych kąpeli, bardzo wiele się przykłada.

II.

Z kąd pierwsze początki trunków w naszym kraju wzięły się?

Za trunki teraz krajowe, bierze się tu tylko miód, piwo, i gorzałka. Co do starzeństwa, miód jest najdawniejszy, piwo później przyszło, a gorzałka najpóźniej. Wynalazek miodu, przyznaie starożytność mieszkańcom północnym Islandyi i Norwegii. O napoju z ięczmienia w Niemczech robionym i używanym, już Tacyt wspomina; a Gotowie, w swoim języku przezwali go *bior*. Nakoniec, wynalazek wódki przez Chimię w wieku XIV. przyznają uczeni także Niemcom, czyli Raymundowi Lulliosowi.

Pierwszy trunek albo miód, w owych wiekach, gdzie jeszcze obyczajność narodów w niczem niebyła znana, tyle był szacowany, że samym tylko Bogóm jako najprzyjemniejszą słodycz i ich Kapłanom na ofiary był poświęcany, oraz uważany był za jedyną roskosz tychże Bogów, w ich biesiadach niebieskich. Poetowie starożytni w swych pieśniach rycerzóm narodów północnych, co w obronie Ojczyzny życie tracili, albo Mężatkóm, które cnotą i wiernością dla mężów celowały, wyższy po śmierci nie obiecywali nagrody, jak że wraz z Bogami na mieście biesiadować będą. W naszej historii: Piast, najznacniejszy obywatel Kruszwicy, a potem książę i szep rodziny Piastów, podług świadectwa Mar-

ciną Gallusa pił jeszcze piwo *vasculum cerevisiae*, które miało mu się cudownie pomnażać. Przymem, małe staranie około pasiek, tak rzadkim czynił ten trunek, że jeszcze za Zygmunta Augusta około r. 1552 ze stołu królewskiego nieschodził. Dzierzawcy dóbr powinni byli z obowiązku, z miodów Kowieńskich w Litwie, jako z gatunku swego najlepszy, tego trunku dostarczać. Później miód za wzrostem pasiek, i póki jeszcze przetaczać beczek z winem z za gór karpaccich nie przyzwyczajono się, tyle powszechnym trunkiem w naszym kraju stał się, że do połowy wieku ósmnastego, wszystkie domy żydowskie po miasteczkach były nim napełnione, a przemysł dalszy poradził, użyć mieszaniny z jagód malinowych albo wiszniowych, z tąd miód z malinami otrzymał nazwisko maliniaku, a z wiszniami wiszniaku. Zbytek i łatwość nabycia z Węgier wina, nakoniec dumne nasładowanie wydatków i gustu pańskiego, rzeczony trunek tak spodliły, że teraz pokazać raz gościowi na stole flaszkę z miodem, jest to go skrzywdzić.

Co do piwa, ten trunek, jak się powiedziało, z Niemiec ma swój początek; chmielu do piwa zaczęto dopiero w roku 1074 używać. Z Marchii Brandeburskiej około roku 1291 pierwsze Browary za Przemysława II. do Kalisza przeszły; a Królowie chcąc ten trunek zrobić w kraju powszechniejszym, za najwyższy przywilej rozdawali miastóm prawo robienia piwa; z tąd też piwa Wielkopolskie są dotąd nie tylko z swego udoskonalenia od innych sławniejsze, ale oraz są zwyczajnym całego państwa trunkiem. Tu w tém kraju, Mielnicy i Sołtysi, w szrodku swych Przywilejów za wielką także łaskę mieli umieszczone prawo robienia piwa raz na rok, lub dwa w Święta celniejsze, z warunkiem jednak własnej tylko potrzeby. Żydom i tu należy przyznać pierwsze poznanie owego trunku, ale nie wydoskonalenie. Piwa proste są znaiome; że powinny być mętne, brudne, i pełne drożdżów; z tąd i teraz chłop prosty czystego piwa

niema za trunk, tudzież po wsiach niema one powszechnego gustu.

Gorzałka początkowo była z winarobiona, pokazuje to nazwisko niemieckie *Brandwein*, w polskim języku *gorzałka*, albo w ruskim *horyłka*, tłumaczy się iako trunk, co ogrzewa. Rzecz dziwna, że np. tytiun, kawa, kartofle i same lekarstwo tak ważne *China*, ledwie na naszey ziemi zaczęły się być ziawiać, wnet tysiączne przeszkody i rozprawy oszkodziły zdrowia zonych używania, znaydowały; zgoła przesąd i domysły, ledwie wiekami uspokoić się dały. Sama tylko gorzałka, pomimo widoczne swoje skutki, że rozum, zdrowie, i życie często odbierała, ten tryumf umiała sobie pozyskać, że nawet dla nię domy i pałace pod imieniem oberż pobudowano. Zysk niezawodny z szynków, i od dawna na skarb publiczny zbierany z tego artykułu pobór, podobno nakazał wieczne milczenie. Tanność niezmierna zboża, gdzie dawnych wieków korzec żyta po kr. 12, a korzec owsa po kr. 6 opłacał się, dały powod także do rozszerzenia tego trunku. Wszakże zaprawie i nałogowi powszechnemu do tego trunku, w pospółstwie nie insza także może się naznaczyć przyczyna, tylko nayprzód próżniactwo, które prawie na piątą część roku w rożnych przedtém świętach rozciągało się, a potem przyjęty zwyczaj, iżby wszelka uroczystość życia, iako to: Chrzeszt, wesele, imieniny, a nawet pogrzeby i odpusty, z pomocą trunku odprawiaty się; w ten czas to dopiero rozumie człowiek, że pokrzepiony trunkiem, robi się drugim człowiekiem z siły, mocy, i zdrowia. Szczęściem jest, że właściciele szynków nie lubią mocnéj przedawać gorzałki; inaczey musiałyby nieraz z doprawdy

zgoroć wnętrznosci; a tak niechoący, zysk piérwszego, aby mu wystarczało więcéy spiritusu, udziela zysku drugiemu, że iego zdrowia zarazem nie truje.

z Grzędy.

Zapytanie względem uprawy lnu w Galicyi:

Wpismie peryodyczném, które w Pradze pod tytułem: *Oekonomische Neuigkeiten und Verhandlungen* (*) wychodzi, i ieszcze mało co w Galicyi jest znaio-me, znayduie się ta uwaga, że gospodarstwo około lnu i z nim połączone wyrabianie płócien chociaż naygróntownieysze i nayważnieysze w Cesarstwie austriackim, jednakże dotąd ieszcze po większey części w dzieciństwie zostaje, i na naywyższy stopień wydoskonalenia postąpić może.

Do tego się przyłożyć, jest pomienionego pisma istotnym celem; dla tego czynią się do wszystkich Ekonomów i znawców téy gałęzi przemysłu ludzkiego, następujące pytania.

a.) Jakiego nasienia używa się do uprawy lnu, czyli własnego chowania, czyli téz obcego? iezeli własnego, iakim sposobem zbiera się to nasienie? iezeli obcego, zkąd się bierze? czy się odmienia? iak jest drogie? iak długo leżeć powinno?

b.) Jaki len dominia sieią, mierny czyli średni, albolitéz słowień, czyli późny?

c.) Jakiegatunki przedziwa otrzymują?

d.) Na iakim gruncie i w iakim położeniu, udaie się naylepszy len?

e.) Czyli jest sposób ogólny uprawy lnu, czylitéz są rozmaite?

Udzielając właściciele dóbr i Ekonomowie, przez *Gazetę Lwowską*, swoich względem tych pytań objaśnień, uczynią zapewne wielu miłośnikom gospodarstwa, bardzo miłą przystugę. (**)

*) To pismo kosztuje w *Expedycie gazetowym C. K. Oberpocztańtu Lwowskiego* na cały rok 26. Zł. Reń. B. C. Wydawcą iego jest z chwataą znany P. Andre Korsyliarz edukacyiny w Brünie.

**) W rozprawach, które o tém do *Gazety Lwowskiej* przesyłane będą, uprasza się i tę umieścić uwagę, czyli iuz nie były udzielone Redakcyi wyżey pomienionego pisma peryodycznego.

Do Nru I.
D O D A T E K 2^{gi}
D O

GAZETY LWOWSKIEY.

Kreisschreiben

vom K. K. Galizischen Landes-Gubernium:
Erklärung des Stempelpatents vom 5ten
Oktober 1802.

Se. K. K. Majestät haben mit Beziehung auf das über das neue Finanzsystem erschienene allerhöchste Patent in Rücksicht des Stempel- und Siegelgefälls Folgendes zu verordnen geruhet:

§. 1. Der in dem Patente vom 5ten Oktober 1802 vorgeschriebene Stempel auf Papier, Wechselbriefe, Wechselproteste und Handlungsbücher, auf Spielkarten, Kalender und Zeitungsblätter ist, vom 15ten März 1811 an, in der Valuta der Einlösungsscheine zu bezahlen. Zur Berichtigung desselben dürfen daher Banko-zettel nur nach dem fünften Theil ihres Nennwerthes, und die Kupfermünze nur nach ihrem, in dem Patente vom 20ten Hornung 1811 §. 23. gegen Einlösungsscheine verglichenen Nennwerthe angenommen werden.

§. 2. Bei den in dem Patente vom 5. Oktober 1802 §. 15. bestimmten vierzehn Klassen des Papierstempels hat es dermal zwar noch zu verbleiben; allein für jene Geldurkunden aller Art, welche über Beträge nach der Valuta der Einlösungsscheine oder der Konventionsmünze ausgestellt werden, wird die in dem §. 23. des be-

A

Pisma okólne

G. K. galicyiskiego Gubernium:
Objaśnienie Patentu Stempelowego dnia
5. Października 1802 wydanego.

Jego C. K. Mość stosownie do najwyższego Uniwersału względem nowego Finansowego Systematu wydanego, względem dochodu stempelowego to co następuje nakazać raczyła:

§. 1. Patentem dnia 5. Października 1802 wydanym przepisany Stempel na Papier, Wexle, Wexlowe protestacye, i Książki kupieckie, na Karty do gry, Kalendarze i Gazety, od dnia 15. Marca 1811 zaczawszy, w Walucie Rewersów wykupujących zapłacony być ma. Przy opłaceniu więc tegoż Bankocetle tylko w piątej części ich nominalney wartości, a moneta miedziana tylko podług iey, w Patencie pod dniem 20. Lutego 1811 w §. 23. przeciw Rewersom wykupującym porównaney wartości nominalney przyjeta być może.

§. 2. W Patencie pod dniem 5tym Października 1802 w §. 15, ustanowione czternaście klasy Stemplu papierowego, na teraz wprawdzie ieszcze zostaną; lecz na owe Dokumenta pieniężne, które na ilości podług Waluty Rewersów wykupujących albo monety Konwencyonalney wydane będą,

merkten Patents vorgeschriebene Anwendung der vierzehn Stempelklassen in Rücksicht der Summen dahin abgeändert:

- a) die erste Klasse von 3 kr. für alle Geldurkunden, wovon die Summe den Betrag von 5 fl. nicht übersteigt,
- b) die zweite Klasse von 6 kr. für alle Geldurkunden über 5 fl. bis 20 fl.
- c) die dritte Klasse von 15 kr. über 20 fl. bis 50 fl.
- d) die vierte Klasse von 30 kr. über 50 fl. bis 100.
- e) die fünfte Klasse von 45 kr. über 100 fl. bis 150 fl.
- f) die sechste Klasse von 1 Guld. über 150 bis 200 fl.
- g) die siebente Klasse von 2 Gulden über 200 fl. bis 400 fl.
- h) die achte Klasse von 4 Guld. über 400 fl. bis 800 fl.
- i) die neunte Klasse von 7 Guld. über 800 fl. bis 1400 fl.
- k) die zehnte Klasse von 10 Gulden über 1400 fl. bis 2000 fl.
- l) die elfte Klasse von 20 Guld. über 2000 fl. bis 4000 fl.
- m) die zwölfte Klasse von 40 Gulden über 4000 fl. bis 8000. fl.
- n) die dreizehnte Klasse von 80 Guld.

przepisana aplikacya w §. 23. wspomnianego Patentu 14 Klasz Stemplo-
wych względem Summ tym sposobem
odmienia się:

- a) Pierwsza Klasza 3 kr. na wszystkie Dokumenta pieniężne, których Summą ilości 5 Zł. R. nie przechodzi.
- b) Druga Klasza 6 kr. na wszystkie Dokumenta pieniężne więcej iak 5 Zł. R. aż do 20 Zł. R. wynoszące.
- c) Trzecia Klasza 15 kr. więcej iak 20 Zł. R. aż do 50 Zł. R. wynoszące.
- d) Czwarta Klasza 30 kr. więcej iak 50 Zł. R. aż do 100 Zł. R. wynoszące.
- e) Piąta Klasza 45 kr. więcej iak 100 Zł. R. aż do 150 Zł. R. wynoszące.
- f) Szósta Klasza 1 Zł. R. więcej iak 150 Zł. R. aż do 200 Zł. R. wynoszące.
- g) Siódma Klasza 2 Zł. R. więcej iak 200 Zł. R. aż do 400 Zł. R. wynoszące.
- h) Osma Klasza 4 Zł. R. więcej iak 400 Zł. R. aż do 800 Zł. R. wynoszące.
- i) Dziewiąta Klasza 7 Zł. R. więcej iak 800 Zł. R. aż do 1400 Zł. R. wynoszące.
- k) Dziesiąta Klasza 10 Zł. Z. więcej iak 1400 Zł. R. aż do 2000 Zł. R. wynoszące.
- l) Jedenasta Klasza 20 Zł. R. więcej iak 2000 Zł. R. aż do 4000 Zł. R. wynoszące.
- m) Dwunasta Klasza 40 Zł. R. więcej iak 4000 Zł. R. aż do 8000 Zł. R. wynoszące.
- n) Trzynasta Klasza 80 Zł. R. wie-

über 8000 fl. bis 16000 fl., endlich

o) die vierzehnte Klasse von 100 Gulden über 16000 fl.

§. 3. In Beziehung auf die inländische Wechselbriefe, Wechselproteste und Handlungsbücher vorgeschriebene Stempelsteuer wird die Bestimmung des §. 42. des Stempelpatents in der Art abgeändert, daß die zweite Klasse mit 6 kr. für den Betrag bis 100 fl. in Einlösungsscheinen oder Konventionenmünze, und für alle, diese Summe übersteigende Beträge die dritte Klasse mit 15 kr. festgesetzt wird.

§. 4. Die in dem Stempelpatente §. 74. bestimmten drei Klassen der Kartestempelsteuer zu 4, zu 10 und zu 14 kr., so wie die §. 60. festgesetzten fünf Klassen der Kalenderstempelsteuer zu 1, 3, 6, 12 und 24 kr. werden mit der Erinnerung beibehalten, daß diese Stempelsteuer in Einlösungsscheinen, wie schon oben verordnet ist, oder in Bankzetteln nach dem fünften Theile ihres Nennwerthes zu entrichten ist.

§. 5. Die Zeitungstempelsteuer bleibt nach Vorschrift des §. 68. des Stempelpatents in drei Klassen getheilt; jedoch wird die erste zu 1, die zweite zu 2, und die dritte zu 3 kr. in Einlösungsscheinen oder in Bankzetteln nach dem fünften Theile ihres Nennwerthes festgesetzt.

§. 6. Alle übrigen Bestimmungen des Stempelpatents und der demselben nachgefolgten Verordnungen, in so fern sie durch das gegenwärtige Kreisschreiben nicht ausdrücklich abgeändert wurden, bleiben in ihrer Wirksamkeit.

Welche allerhöchste Entschliessung zu
B 2

cey iak 8000 Zł. R. aż do 16000 Zł. R. wynofzace. Na koniec

o) Czternasta Klasa 100 Zł R. nad 16000 Zł. R. czyniące.

§. 3. Stosownie do Taxy stempłowej na Kraiowe Wexle, Protestacye Wexlowe, i Książki handlowe przepisanej, rozporządzenie §. 42. Patentu Stempłowego tym sposobem odmienia się: iż druga Klasa po 6 kr. na ilość aż do 100 Zł. R. w Rewersach wykupujących, czyli Konwencyonalney monecie, a na wszelkie tę Summę przewyższające ilości, Trzecia Klasa po 15 kr. postanowi się.

§. 4. Ustanowione w §. 47 kr. Patentu Stempłowego trzy Klasy taxy stempłowania Kart po 4, po 10 i po 14 kr. iako też ustanowione §. 60. pięć Klasy taxy stempłowania Kalendarów po 1, 3, 6, 12 i 24 kr. zachowują się z tym napomnieniem, iż taż Taxa Stempłowa, iak iuż wyżej jest nakazane, w Rewersach wykupujących, albo w Bankocetlach podług piątej części ich nominalney wartości opłacana być ma.

§ 5. Taxa stempłowania Gazet zostanie podług przepisu §. 68. Uniwersału stempłowego na trzy Klasy podzielona; iednak pierwsza po 1, druga po 2, trzecia po 3 kr. w Rewersach wykupujących, albo w Bankocetlach podług piątej części ich wartości nominalney postanowi się.

§. 6. Wszystkie inne urządzenia Patentu Stempłowego, i po nim nastąpione rozporządzenia, iak dalece te przez niniejszy okólnik wyraźnie odmienione nie zostały, w swoiey mocy zostaną.

Która naywyższa uchwała do wia-

Jedermanns Wissenschaft und Darnachach-
ung bekannt gemacht wird.

Lemberg den 1. März 1811.

Peter Graf von Goetz,

Landes- Gouverneur.

Karl von Friedenthal,
Gubernial- Rath.

II

Entrichtung der Zoll- und Dreysigst-Ge-
bühr in der Valuta der Einlösungss-
scheine.

Durch das Patent vom 2ten Septem-
ber 1810, welches die Umarbeitung des
seit dem Jahre 1788 bestehenden Zolltarifs
nach dem Bedärfnisse der seither veränderten
Zeitumstände ankündigte, und zugleich
die erste Abtheilung des neuen Tarifs,
nämlich jene für die Material- und Speze-
rei-Waaren ins Publikum begleitete, ward
schon allgemein bekannt gemacht, daß so-
wohl die neu bestimmten Zollsätze für die Ma-
teria- und Spezerei-Waaren, als die übrigen
noch nicht abgeänderten, folglich nach
dem in fortwährender Wirksamkeit bleibenden
Tariffe, zu entrichtende Ein- und Aus-
und Durchfuhrszölle für den Handel mit
dem Auslande auf Konvenzionsgeld be-
rechnet worden sind; zugleich aber wurde
gestattet, daß diese Zölle in den nach dem
Patente vom 26ten Hornung v. J. der
Konvenzions-Münze gleichgesetzten Einlösungs-
scheinen, und bis zur Erscheinung der
Einlösungsscheine in Bankozetteln, jedoch
nach dem dreifachen Nennwerthe derselben
entrichtet werden dürfen.

domości i stosowania się każdego ob-
wieszczą się.

W Lwowie dnia 1. Marca 1811.

Piotr Hrabia de Goetz,

Gubernator.

Karol de Friedenthal,
Konsyliarz Gubernialny.

II.

Opłacenie cłowej i trzydziestowej
należytości w Walucie Rewersów
wykupujących.

Patentem pod dniem 2. Września
1810 wydanym, którym przeistocze-
nie Taryfły cłowej już od roku 1788.
trwającej podług potrzeb okoliczno-
ści od owego czasu odmienionych ob-
wieszczono, i oraz pierwszy Rozdział
nowej Taryfły, a mianowicie na Ma-
terialne i korzenne Towary Publicz-
ności wydany był, już powszechnie
oznaymiono, iż nie tylko nową usta-
nowioną cłową taxę na Materialne i
korzenne Towary, ale też inne iesz-
cze nie odmienione, a zatem podług
Taryfły ieszcz w swej mocy zosta-
jącej opłacać się mające przywozo-
we, wywozowe, i przewozowe Cła
dla handlu zagranicznego, na mon-
etę konwencyonalną wyrachowane zo-
stały. Oraz zaś pozwolono, żeby
takowe Cła w Rewersach wykupią-
cych, Patentem pod dniem 26. Lu-
tego r. p. wydanym monecie konwen-
cyonalnej wyrównywiających, i aż do
wydania Rewersów wykupujących w
Bankocetlach, iednak podług potroy-
ney wartości nominalnej onychże, o-
płacane być mogą.

Durch das Finanzpatent vom 2ten Hornung d. Jahrs werden die Bankozettel auf das Fünftel ihres Nennwerthes herabgesetzt. Diese Herabsetzung fordert nothwendig eine neue Bestimmung für die in Bankozetteln statt in Einlösungsscheinen zu leistenden Zollentrichtungen, und in dieser Hinsicht haben Se. Majestät Folgendes allergnädigst zu entschließen und festzusetzen geruhet:

Itens Alle in Gemäßheit obgedachten Patens vom 2. September v. J. in Einlösungsscheinen zu entrichtenden Ein- und Durchfuhrzölle können zwar bis zur Erscheinung der Einlösungsscheine in Bankozetteln abgeführt werden, da indessen nach dem Finanzpatente vom 20. Hornung d. J., vom 15. d. M. an, die Bankozettel bei allen öffentlichen Kassen nur nach dem fünften Theil ihres Nennwerthes angenommen und ausgegeben werden dürfen, so kann die Bezahlung der erwähnten Zölle statt im einfachen Werthe der Einlösungsscheine, vom 15. d. M. an, nur im fünffachen Betrage des Nennwerthes der Bankozettel geschehen; das nämliche gilt von der Kupfermünze, da auch diese (mit Ausnahme der Sechskreuzer, dann der halben und Viertelkreuzerstücke, welche ganz außer Kurs gesetzt sind, gegen Einlösungsscheine und Konventionsmünze nach dem gedachten Finanzpatente, auf das Fünftel ihres Nennwerthes herabgesetzt worden ist.

Itens Nach dieser hier festgesetzten

Patentem Finansowym pod dniem 20. Lutego r. b. wydanym, Bankocetle na piątą część ich nominalney wartości są zniżone. Takowe zniżenie wymaga koniecznie nowego postanowienia dla należyłości cłowych, w Bankocetlach zamiast Rewersów wykupujących opłacać się mających, i w tym względzie Jego Ces. Król: Mość to co następuje naytaskawiey uchwalić i postanowić raczyła:

1. Wszystkie stosownie do wzwyż wzmiankowanego Patentu pod dniem 2go Września r. p. w Rewersach wykupujących opłacać się mające przywozowe, wywozowe, i przewozowe Cła, mogą wprawdzie aż do wydawania Rewersów wykupujących w Bankocetlach być opłacane, gdy tymczasem podług Patentu Finansowego pod dniem 20. Lutego r. b. wydanego, od dnia 15. t. m. zacząwszy, Bankocetle przy wszystkich publicznych Kassach, tylko w piątej części ich wartości nominalney przyjęte i wydane być mogą, zaczęm zapłacenie rzeczzonego Cła zamiast pojedynczey wartości w Rewersach wykupujących, od dnia 15go t. m. począwszy, tylko w pięckrotney ilości nominalney wartości Bankocetlów nastąpić może, to samo rozumieć się o monecie miedzianej, ponieważ też i ta (z wyłączeniem sześciu kraycarowych, tudzież pół kraycarowych i ćwierć kraycarowych Sztuk, które całkiem z kursu są wyłączone) w porównaniu Rewersów wykupujących i Monety konwencyonalney podług wspomnionego Finansowego Uniwersału, na piątą część icy wartości nominalney zniżona została.

2. Podług ustanowionego tu spo-

Zahlungsart sind nicht nur alle jene Waaren zu verzollen, welche vom 15. März d. J. an, über die Gränze der gesammten österrichischen Erbländer ein- und ausgeführt werden, sondern auch diejenigen, welche noch unverzollt in den ämtlichen Magazinen liegen, und nur der Tobak in Blättern und das Tobakmehl ist bei der Ausfuhr hiervon ausgenommen, da hiervon der durch die Verordnung vom 24ten Dezember 1810 festgesetzte Ausfuhrszoll weder in Einlösungsscheinen, noch im fünffachen Betrage des Nennwerthes der Bankozettel, sondern bloß in Konventionsmünze zu entrichten ist.

3tens Da Zucker und Cacao außer der im Zolltarife für diese beiden Artikel ausgedrückten Zolle, durch das Patent vom 27ten August 1803 noch mit einer besondern Accisabgabe belegt sind; so wird hiermit ausdrücklich bekannt gemacht, daß sowohl jener Zoll, als dieser Accisbetrag auf die im 1. §. dieses Kreis Schreibens bestimmte Entrichtungsart abzuführen seyn wird.

4tens Dagegen wird der 8. §. des Patentens vom 2ten September v. J., vermög welchem alle durch die Hofdekrete vom 4ten Oktober 1803 vom 17ten Februar 1805 und vom 11ten August 1808 angeordneten, und durch hierauf gestützte Birkularverordnungen vorgeschriebenen Zahlungsarten der Zolle aufgehoben wurden, hiermit vollkommen bestätigt.

5tens In Ansehung jener Waaren, für welche die Ein- und Durchfuhrszölle nicht nach Maas, Zahl oder Gewicht, sondern nach dem Gulden-Werthe

sobu płacenia, nie tylko od wszelkich owych Towarów Cło opłacane być ma, które od dnia 15. Marca r. t. zacząwszy przez granicę wszystkich Kraiów dziedzicznych wprowadzone, i wywożone będą, lecz także od tych, które iezcze w urzędowych Magazynach leżą, i od których Cło dotąd opłacane nie jest, szczególnie tylko Tabaka w liściach, i mąka Tabakowa od tego przy wywożeniu jest wyięta, gdyż od tey Cło wywozowe rozporządzeniem pod dniem 24. Grudnia 1810 postanowione, ani w Reversach wykupujących ani w piętkrotney ilości nominalney wartości Bankocetli, lecz tylko w Monecie konwencyonalney opłacane być ma.

3. Gdy Cukier i Kakao oprócz Cła w Taryffie cłowej na te dwa Artykuły wyrażonego, Patentem pod dniem 27. Sierpnia 1803. iezcze osobna Akcizowa danina są obłożone; zaczęm ninieyszym wyraźnie obwieszczać się, iż nie tylko owe Cło, ale też ta Akcizowa ilość, sposobem opłacenia w §ie 1. tegoż Okolnika naznaczonym, opłacać się ma.

4. Przeciwnie zaś §. 8. Patentu pod dniem 2go Września p. r. wydanego, podług którego wszystkie Dekretami nadwornemi pod 4. Października 1803. pod 17. Lutego 1803. i pod 11. Sierpnia 1808. nakazane, przez Cyrkularne rozporządzenia do tego sciągające się przepisane sposoby płacenia Cła zniesione były, ninieyszym całkiem potwierdza się.

5. Względem owych Towarów, od których Cła przywozowe nie podług miary, liczby, lub wagi, lecz podług wartości Złotego Towarów

der Waaren bemessen sind, und von den Partheyen die dießfälligen Werthschätzungen nicht nach Konventionsmünze, sondern nach Bankzetteln bei dem Zollamte eingereicht werden müssen, wird hiermit festgesetzt, daß die gedachten Werthschätzungen nur nach Einlösungsscheinen eingereicht, und die zu entrichtende Zölle hiernach auf die nämliche Art berechnet, jedoch auf die §. 1. festgesetzte Weise bezahlt werden sollen, wodurch also das bisherige Verhältnis dieser Zölle zu jenem Werthe unverändert beibehalten wird.

Stens Alle Zölle endlich, welche nach dem ungarischen Dreyßigsttarife, für den wechselseitigen Verkehr zwischen den ungarischen, kroatischen und siebenbürgischen mit den deutschen Erbländern, vorgeschrieben sind, müssen nach der im 1. §. angeordneten Zahlungsart in Einlösungsscheinen, oder in Bankzetteln nach ihrem auf ein Fünftel herabgesetzten Nennwerthe, vom 15ten d. M. an, entrichtet werden. Dagegen wird der auf diese Zölle gelegte fünfzigprozentige Zuschuß hiermit aufgehoben.

Lemberg den 1ten März 1811.

Peter Graf von Goetz,

Landes-Gouverneur.

Franz Krieg von Hochfelden,
Gubernial-Rath.

Se. K. K. Majestät haben in dem allerhöchsten Patente vom 26. Februar 1810. §. 1. zu verordnen geruhet, daß die An-

wyznaczone są, i przez strony tyczące się Detaxacye wartości nie podług konwencyonalney monety, lecz podług Bankocetłów do Urzędu Celnego podane być powinny, ninieyszym postanowi się; że wspomniane Detaxacye wartości tylko podług Rewersów wykupuiących podane, i opłacać się mające Cła podług tego tym samym sposobem wyrachowane, iednak sposobem w §ie 1. postanowionym zapłacone być mają, przez co więc dotychczasna Proporcya tego Cła do owej wartości nieodmienne zachowuje się.

6. Wreście wżyskie Cła, które podług węgierskey trzydziestowey Taryffy na wzajemny handel między węgierskimi, kroackimi, i siedmiogrodzkimi z niemieckimi dziedzicznymi Kraiami przepisane są, podług sposobu w §. 1. nakazanego płacenia, w Rewersach wykupuiących, albo w Bankocetlach podług ich na piątą część niżoney nominalney wartości, od dnia 15. Marca t. r. zacząwszy, opłacane być powinny, Przeciwnie zaś pięćdziesiąt procentowy dodatek na też Cła nałożony, ninieyszym uchyla się.

W Lwowie dnia 1go Marca 1811.

Piotr Hrabia de Goes,

Gubernator.

Franciszek Krieg de Hochfelden,
Konsyliarz Gubernialny.

Jego C. K. Mość naywyższym Patentem pod 26. Lutego 1810. wydanym; w §. 1. nakazać raczyła; Żeby liczba

zahl der Bankozettel genau erhoben, und der vereinigten Einlösungs- und Tilgungs-Deputazion eröffnet werden soll, indem, wie es in dem Schlusse des Patentés heißt, es der Wille Sr. Majestät ist, daß Ihre Untertanen in die vollständige Kenntniß über die Lage, in welcher sich die Finanzen in Ansehung des Papiergeldes befinden, gesetzt werden.

Die k. k. Staats- Kredits- und Centralhofbuchhaltung hat nach einem nun vollkommen zu Stand gebrachten Rechnungs- abschlusse einen Ausweis über die Anzahl der Bankozettel verfaßt, welcher von der Deputations- Hofbuchhaltung bestätigt, und von der Deputazion selbst als vollkommen richtig anerkannt wurde, nachdem er zuvor von jedem der hier in Wien anwesenden Deputirten genau geprüft, und mit den Vormerkbüchern und Protokollen verglichen worden war.

Die Deputazion findet sich hierdurch in den Stand gesetzt, die Anzahl der sowohl im in- und ausländischen Umlaufe, als auch in allen der Staatsverwaltung unterstehenden Kassen befindlichen Bankozettel mit Sicherheit anzugeben, und zur öffentlichen Kenntniß zu bringen.

Die Summe beträgt: Ein Tausend Sechszig Millionen, Siebenmahl Hundert Neunzig Acht Tausend, Sieben Hundert Fünzig Drey Gulden.

Da nun die vereinigte Einlösungs- und Tilgungs-Deputazion nach dem auf ausdrücklichen Befehl Sr. k. k. Majestät abgelegten Eide, keine Bankozettel ausgeben kann, wofür nicht wieder der Ersatz aus der zirkulirenden Masse in dem nämlichen Betrage geleistet wird, und sowohl die in den Bankozettel- Kassen befindlichen Reste,

Bankocetli ściśle dochodzona, i złączonej wykupującej i umarzającej Deputacyi objawiona była, albowiem iak na końcu tegoż Patentu wyrażono, woła jest Jego Ges. Król. Mości, aby Jego Poddani zupełną wiadomość o stanie, w którym Finanse względem Papierowych pieniędzy znajdują się, powzięli.

Ces. Król. Rządowa kredytowa i Centralna nadworna Izba rachunkowa po ukończonym teraz zupełnie rachunku, wykaz liczby Bankocetli sporządziła, który od Deputacyiney nadwornej Izby rachunkowej potwierdzony, i od Deputacyi samej iako zupełnie rzeczywisty uznany został, gdyż takowy wprzód od każdego tu w Wiedniu przytomnego Deputata ściśle przezyżranym, i z książkami prenotacyinemi i Protokołami porównanym został.

Deputacya przez to jest wstanie, liczbę Bankocetli tak w krajowym, iako też w zagranicznym kursie, tudzież w wszystkich Administracyi Rządowej podległych Kafsach znajdujących się, z pewnością oznaymieć, i do publiczney wiadomości podać.

Summa wynosi *Tysiąc Sześćdziesiąt Milionów, Siedmkroć Dziewięćdziesiąt Osm Tysięcy, Siedmset Pięćdziesiąt Trzy Zło. Ren.*

Gdy więc złączona wykupująca i umarzająca Deputacya podług przysięgi za wyraźnym rozkazem Jego C. K. Mości wykonanej, żadnych Bankocetłów wydać niemoże, za któreby znowa wynadgrodenie z Masy kursującej w téj samej ilości nienastąpiło, i nietylko Reszty w Bankocetlowych Kafsach znajdujące się, ale też wżys-

als auch alle Bankozettel, die noch fabrizirt werden, bloß zu dieser Auswechslung verwendet werden können; so ist gegenwärtig die volle Überzeugung vorhanden, daß die Masse der Bankozettel in keinem Falle mehr sich vermehre, wohl aber; durch die zur Verteilung erwähneter Satteln bestimmten sehr beträchtlichen Zuflüsse fortschreitend vermindern müsse, worüber nach Verlauf des gegenwärtigen ersten halben Militär-Jahrs die erste durch gedachtes Patent vorgeschriebene halbjährige Rechnung die vollständige Übersicht geben wird.

Wien am 23. Hornung 1811.

Rud. Graf v. Wrba, **Joh. Gr. v. Brandis,**
 Presid. und erster De-
 put. aus dem König-
 reiche Böhmen. **Präsidenten - Stell-**
vertreter und Depu-
tirter aus dem Herz-
zogth. Steyermark.

Ant. Gr. v. Appony, **Lud. v. Petkovich,**
 erster Deputirter aus **zweiter Deputirt. aus**
 dem Königr. Ungarn. **dem Königr. Ungarn.**

Rud. Graf v. Czernin, **Ant. Graf v. Larc-**
 zweyter Deput. **koronski, Deputir-**
 aus dem Königreiche **ter aus dem König-**
 Böhmen **reiche Galizien.**

Joh. Gr. v. Breuner, **Johann Bapt. Graf**
 Deputirter aus dem **v. Pilati, Deputir-**
 Erzherzogth. Oester- **ter aus dem Erzher-**
 unter der Enns. **zogth, Oesterreich ob**
der Enns.

Gottf. Freyh. v. An- **Joseph v. Szegedy,**
 kershofen, Deputir- **Deputirter aus dem**
 ter aus dem Herz- **Großfürstenth. Ste-**
 zogthum Kärnten **benbürgen.**

Karl Fürst v. Salm, **Joh. Gr. v. Larisch,**
 Dep. aus dem Mark- **Deputirter aus dem**
 grafenth. Nöhren. **Herzogth. Schlesien.**

Joh. Hippenmayer, **Johann Sam. Lieder-**
 Deput. aus dem Han- **mann, Deputirt. aus**
 delsstande in Wien. **dem Handelsstande in**
Pesth.

kie Bankocetle które ieszcze fabrykowa-
 ne będą, iedynie do tey zmiany obróco-
 ne być mogą; zaczęm teraz okazuię się
 zupełne przekonanie, że Mafsa Ban-
 kocetli już żadnym sposobem nie po-
 większy się, ale owtzém przez zna-
 ezue przychody do umorzenia rzeczony-
 ch Bankocetli przeznaczone, coraz
 zmniejszać się musi; oczém po upły-
 nienu teraznicyszego pierwszego Woy-
 skowego pół roku, pierwszy wzmian-
 kowanym Patentem przepisany pół-
 roczny rachunek zupełnym dowodem
 będzie.

w Wiedniu dnia 23. Lutego 1811.

Rud. Hrb. Wrba, **Jan Hrb. Brandis,**
 Prezes i pierwszy **Zastępca Prezesa i**
 Deputat Królew- **Deputat Xięstwa**
 stwa Czeskiego. **Styryi.**

Ant. Hrb. Appony, **Lud. de Petkovich,**
 1. Deputat Królew- **2. Deputat Królew-**
 stwa Węgierskiego. **stwa Węgierego**

Rud. Hrb. Czernin, **Ant. Hrb. Lancko-**
 Drugi Deput. Kró- **roński, Deput. Kró-**
 lewst. Czeskiego. **lewstwa Galicyi.**

Józ. Hrb. Breuner, **Jan Chrzc. Hrabia**
 Deputat Arcy Xię- **Pilaty, Deputat**
 stwa Austryac. ni- **Arcy Xięstwa Au-**
 zey Enns. **stryackiego wyżey**
Enns.

Bogumil Bar. An- **Józef de Szegedy,**
 kershofen, Depu- **Deputat Wielkiego**
 tat Xięst. Karyntyi. **Xięstwa Siedmio-**
gradzkiego.

Karol Xiąże Salm, **Jan Hrb. Larisch,**
 Deputat Margrab- **Deputat Xięstwa**
 stwa Morawskiego. **Śląskiego.**

Jan Hippenmayer, **Jan Samuel Lieder-**
 Deputowany z Gre- **mann, Deputowany**
 mium kupieckiego **z Gremium kupiec-**
 w Wiedniu. **kiego.**

Seine K. K. Majestät haben mittelst des allerhöchsten Patentes v. 18. May v. J. S. 35 allergnädigst anzuordnen geruhet, daß mittelst vierteljähriger Rechnungsabschlüsse die Auswechslung der abgenützten Bankozettel gegen neue Bankozettel, und der Bankozettel gegen Kupfergeld, so wie auch der Betrag, welcher der Staatsverwaltung für das der Deputazion zur Auswechslung erfolgte Kupfergeld nach dem Metalwerthe mit Zurechnung der Prägekosten vergütet, und welcher an die Bankozettel = Tilgungs = Hauptkasse als der hieraus entfallene Ausprägungs = Gewinn abgegeben worden ist, bekannt gemacht werden soll.

In Folge dieser allerhöchsten Anordnung wird nun in der Nebenlage der erste dießfällige Rechnungsabschluß (welcher, um mit dem bey allen Staatsrechnungen angenommenen Militair = Jahre überein zukommen) für die vier Monate July, August, September und Oktober 1810. verfaßt wurde, zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Wien am 23ten Hornung 1811.

Rud. Graf v. Wrtna, Präsident und erster Deputirter aus dem Königreiche Böhmen.
Joh. Graf v. Brandis, Präsidenten = Stellvertreter und Deputirter aus dem Herzogth. Steyermark.

Gottl. Freyh. v. Ankershofen, Deputirter aus dem Herzogthume Kärnten.

Jego Cesarsko Królewska Mość naywyższym Patentem pod dniem 18tym Maia 1810. wydanym, w §sie 35tym nayłaskawiey nakazać raczyła: Zeby przez ćwierćoroczne ukończone rachunki zmiana wytartych Bankocetli za nowe Bankocetle, i Bankocetli za miedziane pieniądze, równietez ilość, która Administracyi rządowej za pieniądze miedziane Deputacyi do zmiany wydawane, podług wartości kruscu z wrachowaniem wydatków wybicia wynadgradzona; i która do Bankocetlowey umarżającej Główney Kassy iako wypadły z tąd zysk wykucia oddana została, obwieńczone były.

Stosownie więc do tego naywyższego rozporządzenia dołączony tu pierwszy w tey mierze ukończony rachunek, który (aby z rokiem Woyskowym przy wszelkich rachunkach krajowych przyiętym zgadzał się) za miesiący cztery Lipiec, Sierpień, Wrzesień i Październik 1810go Roku sporządzony został, do powiżechney wiadomości obwieńcza się,

w Wiedniu dnia 23. Lutego 1811.

Rud. Hrab. Wrtna, Jan Hrab. Brandis, Prezes, i pierwszy Mieysce Prezesa Deputat królew. zastępujący, i Deputat Księstwa Styryi.

Rog Bar. Ankerhofen, Deputat Xięstwa Karyntyi

A u s w e i s

Über die Verwechslung der abgenutzten Bankozettel gegen neue Bankozettel und der Bankozettel gegen Kupfergeld, welche in dem Zeitraume vom 1ten July bis Ende Oktober 1810 bei sämmtlichen Bankozettel-Kassen aus dem hiezu bestimmten Verlage geschehen ist, und über den an die Staatsverwaltung für das zur Auswechslung erhaltene Kupfergeld bloß nach dem Metallwerthe mit Zurechnung der Prägekosten geleisteten Ersatz, so wie auch über den für die Bankozettel-Zilgungs-Hauptkasse hieraus entfallenen Münzgewinn.

	Einnahme.	Ausgabe
An abgenutzten Bankozetteln wurden gegen neue Bankozettel eingewechselt	51,056.632 fl. — fr.	
Dagegen wurden an neuen Bankozetteln hinausgegeben		51,056.632 fl. — fr.
An den von der Staatsverwaltung erhaltenen Verlägen an Kupfermünze wurde hinausgegeben, und dafür an Bankozetteln eingenommen	4,349.311 fl. 50 —	
Von dieser für das hinausgegebene Kupfergeld eingegangenen Summe in Bankozetteln wurden an die Staatsverwaltung als Vergütung des erhaltenen Kupfergeldes im Metallwerthe mit Hinzurechnung der Prägekosten abgeführt		1,283.175 — 45 —
Und an entfallenen Münzgewinn an die Bankozettel-Zilgungs-Hauptkasse abgegeben		3,066.136 — 5 —
<p>Welcher Betrag nebst dem aus der weiteren Kupfergeld-Auswechslung entstandenen Münzgewinn, und der andern für den Zilgungsfond bestimmten Einflüsse in dem halbjährigen Rechnungsabschlusse der Bankozettel-Zilgungs-Hauptkasse mit Ende April 1811 erscheinen wird.</p>		
Summe . . .	55,405.943 fl. 50 fr.	55,405.943 fl. 50 fr.

Von der K. K. vereinigten Einlösungs- und Zilgungs Deputations Hofbuchhaltung.

Fr. Fließner,
Buchhalter.

Ignaz Klein,
Rechnungsrath.

WYSZCZEGÓLNIENIE.

Zmiany wytartych Bankocetli za nowe Bankocetle, i Bankocetli za pieniądze miedziane, od czasu to jest od 1go Lipca aż do końca Października 1810 przy wszystkich Bankocetlowych Kassach z zapasu do tego przeznaczonego nastąpioney, tudzież wynadgodzenia Administracyi Rządowey za otrzymane do zmiany pieniądze miedziane, szczególnie podług wartości Kruścu z wra- chowaniem kosztów wykucia uczynionego, niemnięj zysku monety dla Ban- kocetlowey umarżającej główney Kassy ztąd wypadłego.

Przychód.

Wydatek.

Wymieniano wytartych Bankocetli za nowe Bankocetle	51,056.632 Zr. — kr.	
Za też wydano nowych Bankocetli Z zapasów monety miedzianey od Administracyi Rządowey otrzy- manyh wydano, a natomiast Bankocetli wzięto	4,349.311 — 50 kr.	51,056.632 Zr. — kr.
Z Summy tey za wydane pienią- dze miedziane pobierane w Bankocetlach, od Administra- cyi Rządowey iako wynadgro- dzenie za otrzymane pienią- dze miedziane podług warto- ści Kruścu z porachowaniem wydatkow wybięcia oddano		1,283.175 — 45 kr.
Z wypadłego zysku monety do Bankocetlowey umarżającej główney Kassy oddano		3,066.136 — 5 kr.
Która ilość oprócz zysku monety z dalszey zmiany miedzianych pieniędzy pochodzącego, i in- nych dla funduszu umarżające- go przeznaczonych dochodów, w ukończonym półrocznym ra- chunku Bankocetlowey umarża- jącej główney Kassy, na końcu miesiąca Kwietnia 1811 okazana będzie.	Summa . . . 55,405.943 Zr. 50 kr.	55,405.943 Zr 50 kr.

Z C. K. złączoney wykupującej i umarżającej De-
putacyiney nadworney Izby rachunkowey.

Fr. Flieszer,
Nadworny Buchhalter.

Ignacy Rein,
Konsyliarz Rachunkowy.

Ankündigungen.

I. Von Seiten der Vereinigten k. k. Banko Tabak und Kammeral Siegelgefällen Administration wird hiemit zu Jedermanns Wissenschaft bekannt gemacht: daß die am 14. Februar d. J. abgehaltene Lizitation von hohen Orten neuerlich auszuschreiben angeordnet wurde, und daher solche am 8ten April 1811. in dem Administrations-Gebäude wegen Verführung der Tabakgüter, und sonstigen Geräthschaften aus dem k. k. Verschleißmagazin zu Winiki in das Magazin nach Lemberg, und des leeren Geschires wie auch andern Oekonomie-Artikel nach Winiki zurück; dann des Schrottes aus der Fabrik in die bei Winiki gelegenen Mühlen, und des Mehles aus diesen Mühlen in die Fabrik, wie auch sämtlicher übrigen bei der Fabrik vorkommenden notwendigen Fuhren in billigen Preisen auf 1 Jahr daß ist: von 16 May 1811. bis 15. May 1812. neuerdings abgehalten, und den besten Offerenten mit Vorbehalt der höheren Bestätigung überlassen werden wird.

Es haben demnach alle jene, welche dieses Fuhrwesen zu erstehen wünschen, bei der neuerlichen Lizitation am 8. April 1811 bey der Lemberger Administration sich einzufinden, und entweder selbst, oder durch hinkänglich Bevollmächtigte bei der um 10 Uhr Vormittags anzufangenden Versteigerung ihr allfälliges Anboth in gehöriger Ordnung zu machen, vorher aber ein Vadium von 600 flr. in baaren nach den Valtten der Einlösungsscheine, oder in Bankozetteln 3000 flr. wornach auch die Kontraktspreise so wie die allfälligen Schadensersatz bestimmt werden würden, and welches nach erstandenem Kontrakte

zugleich als Kaution zu gelten hat, auf den Kommissionsstich für den Fall niederzulegen, wenn der Lizitant nach erstandener Lizitation sein Anboth zurück nehmen, und dadurch die abgehaltene Versteigerung fruchtlos machen sollte.

Die Kontraksbedingnisse kann Jedermann in den vom 1. April d. J. neu bestimmten Amtsstunden von 8 Uhr Morgens bis 2 Uhr Nachmittags bey der hiesigen Registratur einsehen. (1)

Von der k. k. Banko-Tabak und Kammeral Siegelgef. Administration. Lemberg den 27. März 1811.

II. Von der Lemberger städtischen Oekonomie Verwaltung wird kund gethan: daß der in der Haliczzer-Vorstadt gelegene sogenannte Pakczynskische Teich sammt der Abfischung, und den dabey gelegenen Gründen an den Meistbiethenden in einen dreißigjährigen Pachtbesitz, mit dem überlassen werden wird: daß, der diesen Teich sammt den Gründen erstehen sollte, eine Mühle mit 2 Gängen vom harten Materiale, daselbst aufzubauen verbunden seyn wird. Pachtlustige haben sich demnach am 16. April 1811 in der städt. Oekonomie-Kanzley, mit einem Reugelde von 50 flr. versehen, Vormittags früh um 9 Uhr einzufinden, allwo die weitem Bedingnisse jederzeit eingesehen werden können. (1)

Lemberg den 19. März 1811.

II. Z Strony Urzedu Ekonomii Dobr Miasta Lwowa do powzechny podacie sie wiadomosci: iz Staw Pakczynski zwany na Przedmiesciu Halickim bedacy, wraz z prawem kowieunia w onymże ryb, tudziez i grunta mi do onegoz przyleglymi naywiecy ofiaruiacemu w trzydziestoletnia

aredowną Posesyał z tym jednak warunkiem wypuszczony będzie, iż kto-by rzeczony Staw i grunta per plus offerentiam obiał, młyn na dwa koła z materiału twardego, przytymże Stawie wymurować obowiązany bydz ma. Chęć zaarendowania mających, przeto na dzień 16. Kwietnia 1811. do rzeczoney w kancelaryi ekonomiczney przed południem o godzinie 9tey odprawić się mającey publiczney Licytacyi, zaopatrzonych w Vadium 50 zł. ryń. ninieyszemi zaprasza się, gdzie o dalszych Punktach Licytacyi każdego czasu wiadomość powziąć mogą. (1)

w Lwowie dnia 19. Marca 1811.

IV. Von Seiten der Lemberger städt. Oekonomie Verwaltung wird anmit jedermann kund gethan, daß: am 17. April l. J. um 10 Uhr Vormittags zwey Plätze in der Stadt, nämlich einer der ehemaligen Stadtwage gegenüber, der andere neben der Hauptwache, auf den Stadtwällen aber drey in denen Wallrondelen zur Aufstellung der Zelte und Verkauf des Gefrorenen oder sonstigen Erfrischungen in der städt. Oekonomie-Kanzley an den Meistbiethenden, für den heurigen Sommer werden überlassen werden. Pachtlustige werden auf dem vorbeſagten Termin, mit einem Keugelde von 20 flr. versehen, zu dieser Licitazion eingeladen. (1)

Lemberg den 19. März 1811.

IV. Z Strony Ekonomii dobr. Miasta Lwowa ninieyszemi do publiczney podaie się wiadomości: iż na dniu 17. Kwietnia r. b. o godzinie 10. przed południem Licytacya na dwa mieysca w Miescie to iest: jedno przeciw-

bywszey Wagi mieyskiej, drugie obok odwachu, na Wafach zas trzy mieysca w samych rondelach do postawienia namiotow i sprzedazy Cukrow Lodowych lub innych chłodnikow, w kancelaryi Ekonomiczney mieyskiej przedsięwzięta będzie. Chęć zaarendowania mających zaopatrzonych w Vadium 20 Zł. Ryń. do rzeczoney zaprasza się Licytacyi. (1)

w Lwowie dnia 19. Marca 1811.

V. Von der Lemberger städtischen Oekonomie Verwaltung wird kund gethan: daß am 22. April l. J. Vormittags um 9 Uhr, die beyden Schankhäuser in dem städtischen eine Stunde vom Lemberg gelegenen Dorfe Brzuchowice in Pacht von 24. Juny 1811. angefangen, in einen einjährigen Pacht an den Meistbiethenden werden überlassen werden. Pachtlustige haben sich demnach (mit Ausnahme der Juden) am obbestimmten Tage und Stunde, mit einem Keugelde von 50 flr. versehen, in der städt. Oekonomie Verwaltung No. 29 in der Stadt einzufinden.

Lemberg den 25. März 1811. (1)

V. Z Strony Ekonomii Dobr Miasta Lwowa ninieyszemi czyni się wiadomo: iż na dniu 22. Kwietnia r. b. przed południem o godzinie 9. dwie we wsi mieyskiej Brzuchowice znajdujące się karczmy w iednoroczną arende od dnia 24. Czerwca 1811. naywięcey ofiaruiacemu przez publiczną Licytacyą, wypuszczone będą. Chęć zaarendowania mających (z wyłączeniem żydów) za opatrzonych w Vadium 50 Zł. Ryń. na wyznaczony termin do kancelaryi Ekonomiczney

mieyskiew pod Nrem 29 w Mieście
 będący, ninieyszemi zaprasza się. (1)
 w Lwowie dnia 25. Marca 1811.

VI. Von Seiten der Lemberger städtischen Oekonomie Verwaltung wird hie-
 mit zu jedermanns Wissenschaft kund ge-
 than, daß der Grund unter dem Stadt-
 walle am Peltewflusse, nämlich vom Halicz-
 er Thore bis an die vor dem Krakauer Thore
 befindlichen gemauerten städtischen Gewöl-
 ber, mittelst öffentlicher in der städtischen
 Oekonomiekanzley am 18. April l. J. Vor-
 mittags um 9 Uhr vorgenommen werden-
 den öffentlichen Lizitation zum Aneebau
 an den Meistbiethenden in 6 jährigen Pach-
 tung überlassen werden wird. Pachtlusti-
 ge werden demnach zu dieser Lizitation mit
 einem Reugelde von 25 fl. versehen, in
 die vorbesagte Amtskanzley eingeladen.

Lemberg den 19. März 1811. (1)

VI. Z Strony Ekonomii Dobr Mia-
 sta Lwowa ninieyszemi do publiczney
 podaie się wiadomości: iż Grunt pod
 Wałem przy rzęce Peltew będący po-
 czowszy od Bramy Halickiey aż do
 Sklepików murowanych przed Bra-
 mą Krakowską sytuowanych przez pu-
 bliczną na dniu 18. Kwietnia r. b.
 przed południem o godzinie otey w
 Kancelaryi Ekonomiczney odprawić
 się mającą Licytację naywięcey ofia-
 rującemu do zasiania koniczyny w sze-
 scioletnią Possessyę wypuszczony bę-
 dzie. Chęć zaarędowania mających
 zaopatrzonych w Vadium 25 Zł. ryń.
 do powyżey rzeczoney Kancelaryi ni-
 nieyszemi zaprasza się. (1)

w Lwowie dnia 19. Marca 1811.

VII. Von Seiten der Lemberger städtischen Oekonomie Verwaltung, wird an-
 mit zu jedermanns Wissenschaft kund ge-
 than: daß das sub Nro. 2 unterm Rathhau-
 se und Nro. 6 vor dem halicz-er Thore be-
 findlichen städtischen Gewölbe am 19. April
 1811 mittelst öffentlicher in der städt. Oe-
 konomie Amtskanzley um die 10. Vormit-
 tagsstunde vorgenommen werdenden Lizita-
 zion an den Meistbiethenden in dreyjährig-
 en Pacht überlassen werden wird. Pacht-
 lustige werden demnach zu dieser Lizitation
 mit dem Reugelde von 25 flr. versehen,
 eingeladen. (1)

Lemberg den 18. März 1811.

VII. Z Strony Ekonomii Dóbr Mia-
 sta Lwowa ninieyszemi czyni się wia-
 domo: iż Sklepiki mieyskie, to iest:
 Nro. 2, pod Ratuszem tudziesz Nro.
 6. na Halickim Przedmiesciu przez
 publiczną Licytacya na dniu 19go
 Kwietnia r. b. przed południem o go-
 dzinie 10. w Kancelaryi Ekonomicz-
 ney mieyskiey przedsięwzięć się ma-
 iącą, w trzechletnią aredowną Poses-
 syą naywięcey ofiarującemu wypusz-
 czone będą. Chęć zaarędowania ma-
 iących przeto dotakowey Licytacyi za-
 opatrzonych w Vadium 25 Zł. Ryń.
 ninieyszemi zaprasza się. (1)

w Lwowie dnia 18. Marca 1811

II. Von Seiten der Zuczkaer königl.
 Kammaral Verwaltung wird hie mit zu
 Jedermanns Wissenschaft kund gemacht,
 daß am 4. April 811. in der 9. Vor-
 mittagsstunde die patentmäßige Waidege-
 bühr in dieser Herrschaft auf ein Jahr
 nämlich vom 1. May 1811 bis Ende
 April 1812 mittelst öffentlicher Lizitation
 verpachtet werde.

Der Fisealpreis von den Hutweiden
ist folgender; und zwar:

Von der Hutweide bey Stanehora
" " " " " " " " 27 fl. — fr.
" " " " " " " " an der Czernowitzer
Landstafte " " " " " " " " 11 fl. 45 fr.
" " " " " " " " an der Pruth bei Ko-
tulostritz " " " " " " " " 15 fl. — fr.

Pachtlustige werden demnach mit Aus-
schluß der Juden am obbestimmten Tag
und Stunde in der hiesigen Amtskanzley
mit einem 10 p. Cent. Vadium versehen,
zu erscheinen hiemit vorgeladen.

Zuczka, den 19. Novm. 1811.

Wyiechali z Lwowa

Od dnia 26. aż do 31. Marca b. r.

W. Antoni Odyńiec, Porucznik Xię. War. do Serebniec — **W.** Józef Popiel, do Batiatycz. — **W.** Felicyan Bórowski, do Zótkwi. — **W.** Ignacy Horodyski Dziedziec, do Sanoka. — **W.** Franciszek Pappara Dziedziec, do Zótkwi. — **J.P.** Dominik Bazanka, Sierzant z Xię. War. do Stryia. — **J.W.** Leon Podoski, Marszałek koronny rosyjski, do Wiednia. — **W.** Bonifacy Bystrzanowski, do Warszawy. — **W.** Ignacy Bródzki Dziedziec, do Stryia. **J.W.** z Borzeckich Hrabina Potocka, do Węgier. — **W.** Józef Pausza Dziedziec, do Karlsbadu. — **J.W.** Rozwadowski, do Zótkwi. — **W.** Wincenty Poletyto, do Zótkwi. — **W.** Jan Krukońwiecki, do Warszawy. **W.** Franciszek Telatycki, Maior z Xię. War., do Złoczowa. — **W.** Tadeusz Myśłowki, do Zótkwi. — **J.P.** Józef Szornel, do Zótkwi. — **W.** Szczepan Berezowski, do Jastu. — **W.** Józ. Boznański, Porucznik z Xię. War. do Warszawy. — **Wiel.** Alex. Stadnicki, Kapitan z Xię. War. do Warszawy. — **W.** Józef Kopczyński Possessor, do Zótkwi. — **W.** Franciszek Winozgrodzki do War. — **W.** Kajetan Siemianowski, do Czerniechowa. — **W.** Mi-

chał Pełczyński, do Rosfyi. — **W.** Józef Marchocki, Kapitan z Xię. War. do Brodów. — **W.** Felix Noskoski, Porucnik z Xię. War. do Warszawy. — **J.W.** Hrabia Stanisław Mniszek, do Rosfyi. — **W.** Antoni Pruszyński do Rosfyi.

Przybyli do Lwowa

od dnia 26. aż do 31. Marca b. r.

W. Erazm Grabianka właściciel dóbr, z Rosfyi. — **J.O.** Xiąże Karol Radziwił, z Rosfyi. — **J.W.** Hrabina Sewerynowa Potocka, z Warszawy. — **J.W.** Hrabina Wanda Wielopolska, z Warszawy. — **Wiel.** Marcin Zerdzieński, właściciel dóbr z Xięstwa Warszawskiego. — **Wielmożny.** Kasper Witowski Possessor z Zótkwi. **J.W.** Hrabia Mikotaj Łos z Przemyśla. — **W.** Wincenty Kostrzecki z Przemyśla. — **J.W.** Hrabia Fréderyk Wengerski z pruskiego Śląska. — **W.** Jordan z Przemyśla, **W.** Ignacy Niezabitowski Archiwista Króla Imci Śalkiego Xiążęcia War: z Warszawy. — **W.** Emilian Zelechowski Posses. z Wotosowa. — **W.** Tomasz Jaszowski Dziedziec z Ostrowa. — **J.W.** Hrabia Cyprian Komorowski Dziedziec dóbr, z Przemyśla. — **W.** Stanisław Mikotajowicz z Zótkwi, **J.W.** Hrabia Piotr Zabielski Kommandor orderu St. Leopolda z Rosfyi. — **W.** Franciszek Telatycki Maior z Xięstwa Warszawskiego, z Warszawy. — **W.** Antoni Czarnotuski Obywatel Xiestwa War: z Warszawy. — **W.** Józef Wisniewski Własciciel dobr, z Zótkwi. — **W.** Wereszczynski Własciciel dobr, z Zótkwi. — **W.** Kazimirz Gizienski Własciciel dobr, z Zótkwi. — **W.** Dawid Jędrzejowicz Sędzia w Xiestwie Warszaw: z Warszawy. — **W.** Sylwester Brzczowski Possessor z Złoczowa. — **W.** Mateusz Superson z Sambora.

Dzieło pod Tytułem: *Censor w Oycu* czyli *Wykład cnót i wad*, przez **W.** Ignacego Lubicz Czerwinskiego Oby: Cyrk: Lwow: wydane, znajduje się w Drukarni Józefa Schnaydera, i kosztuje 2 ZR. w Bankocetlach.